бравда, ж. свічко съ коєто свѣтѣ дърва, сдкира, топоръ, нарѣжъ, мачара, балтия, надрѣжъ, дрѣвъ. Крива бравда, в. кривица.

бравда — ета, ср. умал. бравда, геров. Коф. Секирка

бравдица, ж. умал. отъ бравда.

бравдичка, ж. умал. отъ бравдица.

бравдиче — чета, ср. в. бравда

бравденъ, м. увел. отъ брадя, в. брадище,

2) волнї коченъ на брадата.

бравдестадъ, м. човѣкъ съ голѣма брада. в. бравдатянтъ, срав. курестилъ

бравдица, ж. умал. отъ брада. отъ бога росица то дѣдова бравдица.

бравдичка, ж. умал. отъ бравдица.

бравдне, — ета ср. умал. отъ брада. Имѣ пѣрне то сгладнато си бравдлето.

бравдлище, ср. умал. отъ бравдла.

бравзда, ж. в. бръзда, Сл. Бразда

бравздение, ср. правение бръзди, бразди

бравзен — а, — о — нѣт. колкото е на бразден

бравздица, ж. умал. отъ бразда, бръздица

бравздичка, ж. умал. отъ бравздица, бръздичка

бравзди на бразди

бравзди, гнъ, — нъ гл. в. прави бразди, бръзди, искарвамъ бразди, бръзди

бравзи, м. умал. отъ братъ, бразко и бранко, в. бранко, бенко

бранко, м. или собств. мѣнко

бранковица, ж. храна на бранка.

бранковъ, ва, во, — вий, на бранка, отъ бранка

бранко, м. умал. отъ братъ. Звач. бранко, бранко и бранко, в. бенко

брана, ж. ораческо орѣдие, ченгенъ влакъ, в. влакъ за изравнение

бранванъ, гл. многократ. и учов. отъ брана

бранение, ср. 1) вардение, пазение, закрилание, това що прави нѣкой за да забрани нѣщо или да брани себе си. 2) недоволство

бранение, ср. теглене влакъ или брана по гранъ за да се заварне. свиня.

бранченъ, на, но, — нъ, прч. Чр. отъ бранитъ, вирове, за крилѣ.

бранченъ, на, но — нъ, прч. Чр. отъ бранъ, тегли влакъ, брана,

Бравданъ Бреш ме бравда глава вата ми чча ме чички му в очитѣ —

крива бравда, кривица, сабица

бравдище — който има брада голѣма

бравдобрѣтина — дирѣрка отъ ченгелъ

бравдясанъ — на, но, — ний, да расч. кога пусне брада. в. брада.

бравдяса, гл. трегол. за расч. кога пусне брада.

бравзица

бравзица

бракокрадец = кракобрачник

бракоискусний, неискусобрачний

бракокрадъ великий — нецѣрарос

бракочъчетание, раноѕ, бѣдуга

брак. свадба, женитва. Костур

бракъя, мн. братъя, браче.

браче зв. отъ братъ, брате, братко. браче, лаче, боне (мъ) ми те ранч. нѣс. пирочъ

бранъ — а — о — нѣт. колкото са бранили и колкото са равнили с брана

брайнъ

бранъ